

Javnost mora imeti dostop do lokacijske odločbe o gradnji objekta, ki ima pomemben vpliv na okolje

Varstvo poslovne skrivnosti ne more biti razlog za zavrnitev takšnega dostopa

Kadar je na podlagi Aarhuške konvencije¹ začel postopek odločanja glede okolja, mora imeti vključena javnost že na začetku možnost sodelovanja, to pomeni, ko so še vse možnosti odprte in lahko javnost učinkovito sodeluje. Poleg tega mora imeti vključena javnost načeloma omogočen brezplačen dostop do vseh informacij, ki so pomembne za odločanje, da lahko izpodbija zakonitost vsake odločbe, ki izhaja iz postopka.

Krajevni urbanistični urad v Bratislavi (Slovaška) je leta 2006 sprejel urbanistično odločbo o gradnji odlagališča odpadkov v opekarniški jami, imenovani Nova jama (nova jama). Slovaška inšpekcija za okolje je nato začela integralni postopek, v katerem so zasebniki, prebivalci mesta Pezinok, zahtevali objavo lokacijske odločbe. Ta organ je dovolil izgradnjo in uporabo odlagališča ne da bi predhodno objavil zadevno odločbo. Organ za varstvo okolja na drugi stopnji je po objavi lokacijske odločbe, na podlagi upravne pritožbe, potrdil to odločbo.

Zainteresirane stranke so zatem slovaškemu sodišču in Najvyšší súd Slovenskej republiky (Vrhovnemu sodišču Slovaške republike) je predložil predlog Sodišču, naj določi obseg pravice javnosti do sodelovanja v postopku odobritve projekta, ki ima pomemben vpliv na okolje.

V svoji sodbi sprejeti danes, Sodišče najprej opozarja, da obstoj nacionalne procesne določbe ne more postaviti pod vprašaj možnosti, ki jo imajo nacionalna sodišča, da Sodišču predložijo predlog za sprejetje predhodne odločbe, kadar imajo dvome glede razlage prava Unije. Nacionalno sodišče torej ohrani možnost – tudi kadar ga pravilo nacionalnega prava zavezuje, da mora slediti pravnemu stališču slovaškega ustavnega sodišča – da odkloni stališča slednjega, kadar so v nasprotju s pravom Unije. Najvyšší súd Slovenskej republiky je kot vrhovno sodišče Sodišču dolžno predložiti vprašanje za predhodno odločanje.

Sodišče zatem ugotavlja, da pomeni lokacijska odločba o gradnji odlagališča enega od ukrepov, na podlagi katerih je sprejeta končna odločba o dovolitvi ali nedovolitvi te gradnje. Med drugim vsebuje podatke o vplivih projekta na okolje, o pogojih, ki so naloženi upravljavcu zaradi omejitve teh ukrepov, o ugovorih, ki so jih stranke navedle v lokacijskem postopku in o razlogih, ki opravičujejo odločitve, ki jih je pristojni organ upošteval pri izdaji lokacijske odločbe. Vsebuje vse upoštevne podatke za postopek odobritve, do katerih mora imeti zadevna javnost dostop na podlagi konvencije in Direktive o preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja². V tem kontekstu Sodišče pojasnjuje, **da zavrnitev dostopa javnosti do lokacijske odločbe o gradnji zadevnega obrata v postopku v glavni stvari, v upravnem postopku na prvi stopnji ne more biti utemeljena s sklicevanjem na varstvo poslovnih in industrijskih podatkov.**

¹ Konvencija o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, ki je bila podpisana v Aarhusu 25. junija 1998 in je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 2005/370/ES z dne 17. februarja 2005 (UL L 124, str. 1).

² Direktiva Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (UL L 257, str. 26), kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 z dne 18. januarja 2006 (UL L 33, str. 1).

Sodišče prav tako poudarja, da mora imeti zadevna javnost na voljo vse upoštevne podatke **od začetka upravnega postopka na prvi stopnji**, dokler ni bila sprejeta prvostopenjska odločba, če so ti podatki dostopni na dan, ko se odvija ta faza postopka. Vendar pravo Unije ne nasprotuje temu, da neupravičena zavrnitev zagotovitve dostopa zadevne javnosti do lokacijske odločbe med upravnim postopkom na prvi stopnji ne bi mogla biti odpravljena med upravnim postopkom na drugi stopnji, pod pogojem, da so mogoče še vse možnosti in rešitve in da odprava nepravilnosti v tej fazi postopka še dovoljuje zadevni javnosti, da učinkovito vpliva na postopek odločanja.

Sodišče zatem ugotavlja, da cilja preprečevanja in nadzorovanja onesnaževanja okolja ne bi bilo mogoče doseči, če bi bilo nemogoče preprečiti, da obrat, ki mu je bilo soglasje odobreno ob kršitvi te direktive, še naprej deluje do sprejetja dokončne odločitve o zakonitosti tega soglasja. Zato direktiva zahteva, da morajo imeti člani zadevne javnosti pravico zahtevati odreditev začasnih ukrepov, ki so takšne narave, da začasno odložijo uporabo izpodbijanega dovoljenja.

Nazadnje Sodišče ugotavlja, da odločba nacionalnega sodišča, s katero se za nično izreče soglasje, izdano na podlagi kršitev določb predhodno navedene direktive, kot takšno ne more pomeniti neutemeljenega poseganja v lastninsko pravico upravljavca.

OBESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.